

A főkapitányságról, ahová azt jelentették, hogy Kun Bélát agyonütötték, Szentkirályi és Paal főkapitányhelyettesek mentek ki a toloncházba. Szentkirályi megkérdezte Kun Bélát, hogy mivel és kik verték meg és hogy megismerné-e bántalmazóit.

Kun Béla ezt felelte:

— Nem fontos, hogy kicsodák. Félrevezetett emberek.

„Feleségem és gyermekem van.“

Ekkor váratlanul rendőrök rontottak be az orvosi szobába.

— *Hol van az a bitang? Élve nem szabadul! Üssük agyon!* — kiáltották.

Hiába állott eléjük Szentkirályi, nem hallgattak rá. *Ujra ütni kezdték ököllel és puskatussal. Vérző arcát, vérrel borított testét egymás után érték a csapások.*

Szentkirályi könyörgésre fogta a dolgot, de nem használt.

— Mi vagyunk a törvény! — kiáltották a rendőrök.

Bockelberg Ede rendőrfelügyelő rohant ezután a szobába.

— Aki ezt a nyomorult vérző embert most bántja, nem lehet szocialista! — kiáltotta a rendőrök felé.

— Hát a rendőröket szabad agyonütni? Neki szabad gyilkolni? — felelték a rendőrök.

Tovább zuhantak az ütések Kun Bélára, aki könyörgött.

— Feleségem, gyermekem van, ne bántsanak, — mondotta.

Végre Szentkirályinak mégis sikerült a rendőröket lecsillapítani azzal, hogy a vezéreket átadják az igazságszolgáltatásnak és nélkülök nem lesz kommunizmus. A rendőrök erre elhagyták a szobát.

Kun arra kérte Szentkirályit ezután, hogy értesítse Landler ügyvédet, szeretne vele beszélni. Alig fejezte be Kun Béla szavait, *elájult*. Mikor felocsudott, a főkapitány megkérdezte tőle:

— Érdekes volt ezt csinálni?

— *Hát érdekes volt?* — felelte Kun Béla. Sulyosan bántalmazták még Boros F. Lászlót és Vágó Bélát.

A szocialisták impozáns tüntetése.

Budapest, február 21. (A Délmagyarország tudósítójától.) A vasmunkások sztrájkra felhívó határozatát még az éjszaka folyamán és ma reggel magukéva tették a többi szervezetek is. Ma délelőtt a főváros egész területén *megállt minden munka* és az összes gyárak és műhelyek munkásai rendben, csoportokban, vörös lobogó alatt felvonultak az Országház-térre. Most első ízben történt, hogy a munkásokkal együtt felvonultak a *szervezett tisztviselők és tisztviselőnők*. Fél 11 órakor már alig lehetett mozdulni a hatalmas térségen, ahol körülbelül 100,000 ember lehetett együtt, de az Alkotmány-utcából még folyton özönlött a tömeg.

Népgyűlés az Országház-léren.

Az Országház lépcsőzetéről elsőnek egy vasmunkás beszélt. Utána Preuss Mór beszélt. Meg akarjuk üzenni — mondotta — úgy Budapest, mint az egész vidék lakossága ama rétegének, amely akár jobb, akár baloldali a munkásság létfeltételének útjában áll, hogy számoljanak a munkások öklével. Majd Böhm Vilmos hadügyminiszter mondott beszédet. Ne feledjék el elvtársak — mondotta — hogy ha a kommunista puccs sikerül, nem ők, hanem a grófok ülnek nyakunkba. A szociáldemokrata pártban egyesült száz és százezer munkás képviseli az erőt és a hatalmat.

A határozati javaslat.

Zuggó éljenzéssel fogadta a tömeg a hadügyminiszter szavait, majd egyhangú lelkesedéssel elfogadta a betérjesztett határozati javaslatot. A javaslatban kimondja a munkásság,

hogy szívvel és lélekkel a szociáldemokrata-párt mellett van, hogy az igazi kommunista elvet meggyalazza és a munkásmozgalomból orosz rubelekért kiváló vezérek ellen a legkiméletlenebb harcot indítja meg. A határozati javaslatot azután küldöttségnek adták át, hogy közölje a kormánnyal. Legalább 150,000 munkást mozgósított a szociáldemokrata-párt a gyűlésre.

A népgyűlés küldöttsége a kormánynál.

A népgyűlés megbízásából Preuss Mór, a Munkástanács elnökének vezetése alatt 30 főből álló küldöttség jelent meg a kormány előtt. Egyetlen kérésünk és követelésünk van a kormánnytól — mondotta a küldöttség vezetője, —

hogy

a végső pillanatban tegye meg a kormány a szükséges határozott lépéseket, úgy a jobboldal, mint a baloldal ellenforradalmi törekvéseivel szemben, akár grófi köntösben, akár szegény proletár ruhában jelentkeznek is.

Berinkei miniszterelnök azt válaszolta, hogy a kormány minden intézkedést megtett a forradalom vívmányainak biztosítására.

A küldöttség nagy éljenzéssel és lelkesedéssel vette tudomásul a miniszterelnök választát.

Szegedi katonák harca a román gárdákkal.

— Véres események Nagyhalmágyon, Világoson és Kisjenőn —

Arad, február 21. Tegnap délután Nagyhalmágyon véres összeütközés volt a románok és a magyarok között. A románok bosszúból kihurcolták üzletéből Löwenstein Ignác kereskedőt és lugkőoldatot itattak vele.

Világos, február 21. Tegnap Világoson is megkezdtek a románok a magyar lakosság üldözését. A szorongatott lakosság védelmére ma reggel Szegedről fél zászlóalj katonaság

érkezett, amely összeütközött a román gárdával. A gárdát véres harc után sikerült lefegyverezni. Dr. Hotorán orvost, aki revolverrel védekezett, agyonlőtték.

Kisjenő, február 21. A községben a román gárdával a Szegedről érkezett magyar katonaság összeütközött. A harc áldozata 25 halott és 80 sebesült.

Titokzatos rablógyilkosság Mokrinban.

(Saját tudósítónktól.) Valósággal bűnügyi regénybe illő módon, embertelen kegyetlenséggel pusztított el Mokrinban egy szervezett rablóbanda egy egész családot. Szerdán éjszaka négy állig felfegyverkezett ember tört be Makó Mihály mokrini tanyájára, ahol a tornácra alvó gazdát agyonverték, holttestét pedig a szemétdombra dobták.

Azután behatoltak a lakószobába, ahol a gazda felesége, felnőtt lánya és két kis fia szorongva leste a fejleményeket. A rablók nem bántották őket, elvették azonban mintegy huszezer korona készpénzüket, a lakást pedig kifosztották.

Makóné másnap reggel jelentést tett a rablógyilkosságról a csendőrségen, ahol kihallgatása alkalmával kijelentette, hogy azt a rablót, aki a pénzt magához vette, feltétlenül felismeri. A csendőrök megindították a nyomozást, de annak csütörtök estig nem lett pozitív eredménye. Csütörtök éjszaka azonban olyasmi történt, ami arra enged következtetni, hogy a rablók értesültek Makóné vallomásáról, mert éjjel tájban

valaki beverte a lakószoba ablakát és kézigránátot dobott a szobába.

A kézigránát borzalmas pusztítást idézett elő. Sulyosan megsebesítette Makónét és a leányát, a két gyereken pedig számtalan sérülést ejtett. Amikor a történetek a csendőrség tudomására jutottak, nyomban tisztában voltak azzal, hogy a merényletet az előző napi rablógyilkosok követték el, akik így akartak megszabadulni a terhelő tanutól.

A bestiális rablógyilkosság részleteiről tudósítónk a következőket jelenti:

(Hulla a szemétdombon.)

Makó Mihály mokrini gazda és családja szerdán este korán tért nyugvóra. Makó a tornácra pihent le, maga mellé tette a duplapuskát, a család pedig bezárkózott a szobába. Tizenegy óra tájban gyanus neszre ébredt a

gazda. Felkelt és a puskát magához véve, körüljárt az udvaron. Amikor a szemétdombhoz ért, irtózatosságot kapott a fejére. Eszméletét veszítve bukott a földre, ahol összetaposták, holttestét pedig a szemétdombra dobták.

Ezután négy ember tartott a lakóház felé, ahol bekopogtak. Az asszony, aki hallotta a dulakodást, nem válaszolt a kopogtatásra, mire a rablók betörték az ajtót és behatoltak a szobába. Egyikük pénzt követelt, mire az asszony, — hogy legalább az életüket megmentse — összes megtakarított pénzüket, huszezer koronát átadott. A rablók elvették a pénzt, aztán a szekrényből mindent előszedtek, összecsomagolták és magukkal vitték.

(Kézigránát merénylet a család ellen.)

Makóné másnap feljelentést tett a csendőrségen a rablógyilkosok ellen. Vallomásában előadta, hogy azt az embert, aki a pénzt magához vette, feltétlenül felismerne.

A csendőrség nyomban megindította a nyomozást a tettesek kézrekerítése iránt és a családtól kapott személyleírások alapján a rablógyilkosok nyomába jött. Ugy látszik a rablók tudomást szereztek Makóné vallomásáról, mert csütörtökön éjszaka borzalmas módon akarták az egész családot kiirtani.

Éjjel tájban valaki beverte az ablakot abban a szobában, ahol Makóné és három gyereke aludt és kézigránátot dobott a szobába. A gránát ekszplodált és rendkívül súlyos sérüléseket ejtett Makónén és felnőtt leányán. A két kis fiú is több sérülést szenvedett. A kézigránát olyan erővel robbant fel, hogy a kis szoba összes ablakait kinyomta a légnyomás. A merénylet színhelyére kijöttek a csendőrök, akik Makónét és leányát a nagyikikindai kórházba szállították. A két kis fiút bekötözték és egyik ismerősüknél helyezték el.

A csendőrség a történetek után kettőzött buzgalommal folytatja a nyomozást, mert most már biztosra veszi, hogy helyes nyomra akadt.

Ujabb letartóztatások.

Budapest, február 21. (Délmagyarország tudósítójától.) A letartóztatott kommunista vezérek és agitátorok kihallgatását holnap kezdi meg Szentkirályi főkapitány-helyettes és Gál rendőrtanácsos. Az eddig letartóztatott kommunista vezéreken kívül letartóztatták még Rabinovics József kommunista agitátort.

Budapest, február 21. (A Délmagyarország tudósítójától.) Ma délután 4 óra tájban tüntető csoportok verődtek össze a Berli-ni-téren és a Visegrádi-utcában. A rendőrség megtette a szükséges intézkedéseket, hogy minden rendzavarást a legerélyesebben elfojtsa. Néhány zavargót előállítottak. Ma délután 22 kommunistát állítottak elő a rendőrségen.

Kun Béla állapota.

Budapest, február 21. (A Délmagyarország tudósítójától.) A toloncházi borzalmas megverése után Kun Bélát dr. Barta Béla a rabkórház igazgató orvosa valósággal beszöktette a rabkórházba. Az orvosi szobában lenyiratta haját. Megállapította az orvos, hogy a linchelés következtében a kommunista vezér 6 nyílt sebet és több zúzódást szenvedett. A késő délutáni órákban hír érkezett, hogy a szevezett munkásság nagy tömegben akar felvonulni a toloncházi kórház elé és ott Kun kiadását fogják követelni.